

landet, som både regeringen og forslagsstilleren ønsker at modvirke.

Det er derfor efter min opfattelse af afgørende betydning, at myndighederne i deres praksis er opmærksom på begge de hensyn, som jeg lige har nævnt. Efter den allerede gældende lovgivning kan vi sikre udenlandske kvinders vidneforklaring under straffesagen ved, at der efter en konkret vurdering gives visum til kvinders indrejse og ophold i forbindelse med vidneforklaring.

Efter en konkret vurdering er det endvidere muligt at forlænge et visum med op til 3 måneder, hvis det må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen eller behandlingen af en straffesag. Den udenlandske kvinde får dermed mulighed for at opholde sig her i landet i længere tid end 3 måneder, hvor visum ellers normalt ville være udløbet og den visumfri periode ophørt.

Undtagelsesvis kan der i efterforskningsøjemed under en langvarig optrævelse af en sag meddeles midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, der giver mulighed for, at den udenlandske kvinde kan opholde sig her i landet, indtil hendes medvirken i straffesagens behandling ikke længere er nødvendig.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at visum eller midlertidig opholdstilladelse i disse tilfælde alene vil blive givet af hensyn til efterforskningsarbejdet og efter anmodning fra politimyndighederne eller de retlige instanser. Vi er altså meget fint dækket ind.

Jeg vil imidlertid gerne advare imod forslag om at give opholdstilladelse i videre omfang. Hvis vi begynder på en sådan praksis, gør vi efter min bedste vurdering de udenlandske kvinder, som risikerer at blive udnyttet af bagmænd som prostituerede her i landet, en bjørnetjeneste. En forhåndssikring af, at den enkelte kvinde kan få opholdstilladelse, vil således kunne understøtte den grove udnyttelse, som også forslagsstillerne henviser til.

Jeg må derfor tage skarp afstand fra forslaget om, at udenlandske prostituerede skal meddeles opholdstilladelse på ikke under 5 år. Det må være den konkrete sags omstændigheder, der afgør opholdets længde. Jeg har fuld forståelse for, hvad jeg også har sagt ved samrådet, at det f.eks. på grund af frygt for repressalier eller udvisning af Danmark kan være vanskeligt for udenlandske kvinder at afgive vidneforklaring mod eventuelle bagmænd. Jeg er også udmær-

ket klar over vigtigheden af, at de udenlandske prostituerede kvinder bidrager til at få opklaret den organiserede menneskehandel og at få dømt de skyldige. Det er endvidere vigtigt, at frygt for repressalier ikke afholder nogen fra at vidne.

Forslag om meddelelse af varig opholdstilladelse til udenlandske prostituerede kvinder i forbindelse med vidneforklaring er imidlertid ikke en acceptabel løsning på problemet. Efter regeringens opfattelse må udstedelse af opholdstilladelse således ikke under nogen omstændigheder kunne opfattes som en belønning til de personer, der bevidst har overtrådt udlændingeloven og skaffet sig adgang her til landet for at arbejde ulovligt som prostituerede. Ellers ville der i stigende omfang være risiko for, at udlændinge indrejser i Danmark med det ene formål at opnå opholdstilladelse.

Udstedelse af opholdstilladelse må heller ikke virke som en belønning for de vidner, der i retten angiver deres bagmænd. Vidner skal jo ikke belønnes for at afgive en sandfærdig forklaring. Selv om det er Justitsministeriets område, vil jeg i den forbindelse gerne henvise til, at der ved en lovændring så sent som maj 1997 om en styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser er taget en række initiativer af betydning for vidner, der samtidig er ofre.

Det drejer sig bl.a. om udvidet adgang til at få beskikket bistandsadvokat, psykologhjælp m.v. En arbejdsgruppe under Justitsministeriet har endvidere i juni 1998 udarbejdet en rapport med henblik på at gøre vidnebeskyttelsen i Danmark endnu bedre.

Samlet set er det derfor regeringens opfattelse, at udlændingemyndighederne med den ovenfor beskrevne praksis giver alle de nødvendige muligheder for, at de udenlandske kvinder kan få adgang til at opholde sig her i landet og afgive vidneforklaring, og at de derefter kan vende tilbage til deres hjemland i ro og værdighed. Men regeringen mener ikke som forslagsstillerne, at det vil være rimeligt at give en opholdstilladelse, der mindst varer 5 år. Intentionerne er da sikkert gode nok, men det vil kunne få den stik modsatte virkning og oven i købet bidrage til at fortsætte den udnyttelse af udenlandske kvinder som prostituerede her i landet, som både regering og forslagsstilleren netop ønsker at modvirke. Regeringen mener ikke, at det vil være rigtigt at give de nævnte udenlandske kvinder en arbejdstilladelse. Det